

A en Xavier, que lluita cada dia perquè ja no siguin necessaris els Gallsaures.

A les nenes i els nens MÉS VALENTS, perquè transformeu el món.
Gràcies.

J. C. A.

Títol original: *Pollosaurio*.

© Ediciones Jaguar, 2017

C/ Laurel 23, 1º. 28005 Madrid

www.edicionesjaguar.com

 EdicionesJaguar

 @Ed_Jaguar

 edicionesjaguar

© Text: José Carlos Andrés, 2017

© Il·lustracions: Dani Padrón, 2017

© Traducció: Anna Gasol, 2017

IBIC: YBC

ISBN: 978-84-16434-87-9

Depòsit legal: M-22035-2017

RESERVATS TOTS ELS DRETS

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, només pot realitzar-se amb l'autorització dels seus titulars, llevat de les excepcions previstes per la llei.

Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos -www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra.

GALLSAURÉ

José Carlos Andrés

Dani Padrón

miau

Quan es va convertir en Gallsaure, el pollet Litus va ser molt feliç.

Tenia una gran , uns ulls enormes i un bec... formidable!

I les ales... les seves ales eren tan llargues com les trompes dels elefants!

No obstant això, no havia estat sempre així...

A la granja feia temps que el gall Quiccaraquicpinxo es burlava del Litus perquè no sabia cantar.

—No ho saps? Els pollets no podem cantar! —li deia.

Però el gall no l'escoltava. (BUFA, quin gall!).

Algunes gallines es reien d'ell perquè no podia ous.

—Els pollets no ponem ous! —cridava.

Però no li feien cas. (BUFA, quines gallines!).

Uns quants pollastres el picotejaven i l'anomenaven NAN i CALB.

Hauria volgut dir: «Els pollets no tenim cresta!».

Però no gosava. (BUFA, quins pollastres!).

